

NORGES HØYESTERETT

Den 11. juni 2012 avsa Høyesterett dom i

HR-2012-01210-A, (sak nr. 2012/64), sivil sak, anke over dom,

De virkesberettigede i Imsdalen
statsallmenning v/allmenningsstyret
De virkesberettigede i Hirkjølen
statsallmenning v/allmenningsstyret

(advokat Jo Are Aamodt Brænden – til prøve)

mot

Statskog SF

(Regjeringsadvokaten
v/advokat Anders Blakstvedt)

STEMMEGIVNING :

- (1) Dommer **Matheson**: Saken gjelder hvorvidt erstatning for naturfredning i statsallmenning skal utbetales til allmenningskassen som disponeres av allmenningsstyret alene, eller til allmenningsfondet som disponeres av allmenningsstyret og Statskog SF i fellesskap, jf. statsallmenningsloven § 1-4 henholdsvis første og annet ledd. Videre er det spørsmål om et allmenningsstyre i slik tvist kan kreve sine sakskostnader dekket av allmenningsfondet. Det er dessuten reist spørsmål om allmenningsstyret kan opptre som part.
- (2) Jeg redegjør helt innledningsvis kort for noen sentrale bestemmelser og prinsipper i statsallmenningsloven.
- (3) Jordbrukseiendommer innen det bygdelag som fra gammel tid har hatt rett til å ta ut trevirke i allmenningen, har såkalt "virkesrett" i statsallmenningen, jf. statsallmenningsloven § 2-1. Virkesretten kan bare utøves til dekning av eiendommens behov ved jordbruksmessig drift, jf. § 2-2.

- (4) En statsallmenning hvor virkesrett ligger til jordbrukseiendommer, skal ha et allmenningsstyre med mindre departementet bestemmer noe annet, jf. § 1-2. Allmenningsstyret representerer de virkesberettigede i allmenningen, og har til oppgave å ivareta deres felles interesser. Det skal etter § 2-17 fastsettes bruksregler om utøvelsen av virkesretten i allmenningen. Slike bruksregler er bindende og må være godkjent av departementet, jf. § 2-18.
- (5) Styret har innen rammen av lov og bruksregler alminnelig myndighet til å avgjøre spørsmål på de virkesberettigedes vegne, jf. § 1-3. Disse rettighetshaverne kan pålegges å betale en avgift til dekning av godtgjørelse til allmenningsstyrets medlemmer og til styrets utgifter med administrasjon av virkesretten, jf. § 2-8 annet ledd.
- (6) I statsallmenninger forvaltes skogsdriften av Statskog i samråd med allmenningsstyret, jf. § 1-1.
- (7) Statsallmenningsloven § 2-7 og § 2-9 inneholder bestemmelser om driftsformer i allmenningen – henholdsvis enkeltpersondrift og fellesdrift. Ved enkeltpersondrift har den virkesberettigede selv rett til å drive ut virke i allmenningen etter tildeling fra allmenningsstyret og utvisning fra Statskog. Ved fellesdrift – som i tilfellet må være bestemt av departementet – skal virket drives ut og eventuelt foredles for allmenningens regning. Det kan i bruksreglene gis retningslinjer om rabatt ved kjøp av virke, og om tilskudd ved bruk av materialer som erstatter uttak av virke, jf. § 2-17 annet ledd bokstav a.
- (8) Om allmenningskasse og allmenningsfond heter det i § 1-4 første og annet ledd:
- "Avgift etter § 2-8 annet ledd går inn i en allmenningskasse som disponeres av allmenningsstyret og som dette besørger ført regnskap for.**
- Allmenningens øvrige inntekter knyttet til skogsdriften går inn i et allmenningsfond som disponeres av allmenningsstyret og skogforvaltningen i fellesskap, etter departementets nærmere bestemmelse. ... "**
- (9) Det er fastsatt bruksregler for de to statsallmenningene saken gjelder. For begge allmenningene er det bestemt at de virkesberettigede normalt får et kronebeløp i tilskudd, i stedet for utvisning av tømmer.
- (10) Jeg går så over til å redegjøre for bakgrunnen for tvisten.
- (11) Saken har sitt utgangspunkt i vedtak om å frede områder i Imsdalen og Skardseterlia i Ringeby kommune i Oppland fylke som naturreservat. Disse vedtakene ble truffet ved kongelig resolusjon 2. september 2005 i medhold av den daværende naturvernloven av 19. juni 1970 nr. 63 § 8 jf. § 10 og 21, 22 og 23.
- (12) Fredningsområdene fikk navnene Imsdalen naturreservat og Skardseterlia naturreservat. Imsdalen naturreservat ligger i Imsdalen statsallmenning, og Skardseterlia ligger i Hirkjølen statsallmenning.
- (13) Fredningen har hatt særlig store konsekvenser for Imsdalen statsallmenning ved at 7 200 av totalt 9 100 dekar produktiv skog er blitt vernet. Dette tilsvarer ca. 79 prosent av

det produktive arealet i allmenningen. For Hirkjølen statsallmenning er de tilsvarende tallene 2 915 av totalt 17 400 dekar produktiv skog, det vil si ca. 17 prosent av det produktive arealet.

- (14) Det er enighet mellom partene om at de to allmenningene er såkalte underskuddsallmenninger. Dette betyr at allmenningenes produksjonsevne ikke er tilstrekkelig til å dekke de bruksberettigedes virkesbehov.
- (15) Etter fredningsvedtakene meldte Statskog som grunneier, Imsdalen og Hirkjølen statsallmenninger v/allmenningsstyrene og Ringebu fjellstyre som rettighetshavere, krav om erstatning etter naturvernloven § 20 jf. § 20 a første ledd.
- (16) Staten v/Miljøverndepartementet begjærte den 26. mars 2007 skjønn til fastsettelse av erstatningen. Statskog gjorde for skjønnsretten gjeldende at erstatningen – som for det vesentlige ville være skogerstatning – skal betales inn til allmenningsfondet. De to allmenningsstyrene bestred dette og anførte at erstatning i underskuddsallmenning tilkommer de virkesberettigede ettersom det er disse som påføres tap ved at skogen ikke lenger kan drives.
- (17) Partene i skjønnsaken inngikk senere forlik om erstatningens størrelse. Statskog og allmenningsstyrene var imidlertid fortsatt uenige om hvordan erstatningsbeløpene skulle disponeres. Statskog og "Allmenningsstyret Imsdalen" inngikk derfor den 16. desember 2009 "Deponeringsavtale vedrørende Imsdalen naturreservat opprettet ved kongelig resolusjon 2. september 2005" der erstatningsbeløpet på i alt 16 403 000 kroner med tillegg av avsavnsrente ble plassert på en rentebærende konto i DnB Nor Bank ASA "inntil denne tvisten er løst". En likelydende deponeringsavtale ble samme dag inngått mellom Statskog og "Allmenningsstyret Hirkjølen" for så vidt gjaldt erstatningsutbetalingen på i alt 4 000 000 kroner med tillegg av avsavnsrente for Skardseterlia naturreservat.
- (18) Imsdalen statsallmenning v/allmenningsstyret og Hirkjølen statsallmenning v/allmenningsstyret tok den 20. april 2010 ut felles søksmål mot Statskog ved Sør-Gudbrandsdal tingrett. Det ble nedlagt påstand om dom for at erstatningsutbetalingene skulle kunne "disponeres fritt" av de respektive allmenningsstyrene, og at sakskostnader kunne kreves dekket av allmenningsfondet.
- (19) Sør-Gudbrandsdal tingrett avsa 1. desember 2010 dom med slik domsslutning:
- "1. Utbetalt erstatning for opprettelse av Skardseterlia naturreservat går inn på allmenningsfondet for Hirkjølen statsallmenning.**
 - 2. Utbetalt erstatning for opprettelse av Imsdalen naturreservat går inn på allmenningsfondet for Imsdalen statsallmenning.**
 - 3. De virkesberettigede i Hirkjølen statsallmenning og Imsdalen statsallmenning er ikke berettiget til å dekke sine kostnader ved saken ved bruk av allmenningsfondene.**
 - 4. De virkesberettigede i Hirkjølen statsallmenning og Imsdalen statsallmenning betaler Statskog SFs sakskostnader med 37000 – trettisjutusen – kroner innen 2 – to – uker etter dommens forkynnelse."**

- (20) De virkesberettigede i begge statsallmenningene v/allmenningsstyrene anket dommen direkte til Høyesterett. I den direkte anken ble påstanden for tingretten opprettholdt uendret. Høyesteretts ankeutvalg besluttet den 15. mars 2011 at tillatelse til direkte anke ikke burde gis.
- (21) Ved lagmannsrettens påfølgende behandling nedla allmenningsstyrene påstand om at utbetalt erstatning "skal disponeres av de virkesberettigede ved Allmenningsstyret" for de respektive statsallmenningene.
- (22) Eidsivating lagmannsrett avsa den 27. oktober 2011 dom med slik domsslutning:
- "1. Anken forkastes.**
- 2. I sakskostnader for lagmannsretten betaler de virkesberettigede v/allmenningsstyrene i Imsdalen og Hirkjølen statsallmenninger in solidum til Statskog SF 43.172 – førtitretusenethundreogsyttito – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dommen."**
- (23) De virkesberettigede i begge statsallmenningene v/allmenningsstyrene har anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Anken gjelder lagmannsrettens rettsanvendelse.
- (24) De ankende parter – *de virkesberettigede i Imsdalen statsallmenning v/allmenningsstyret og i Hirkjølen statsallmenning v/allmenningsstyret* – har i det vesentlige gjort gjeldende:
- (25) Et allmenningsstyre opptrer på vegne av et lovbundet fellesskap som statsallmenningsloven § 1-3 etablerer for de virkesberettigede. Allmenningsstyret har etter dette partsevne i tvist med Statskog om disponeringen av utbetalte erstatninger. Slik partsevne følger også av tvisteloven § 2-1 annet ledd.
- (26) Fredningen har medført reduksjon av mengden virke som de virkesberettigede har kunnet hente i allmenningen gjennom fellesdrift, eventuelt gjennom enkeltpersondrift. Ettersom de to allmenningene er underskuddsallmenninger, har de virkesberettigede hatt all rett til uttak av virke. Staten som grunneier har derfor ikke hatt noen selvstendig økonomisk interesse i skogproduksjonen i disse allmenningene. Følgelig er det bare de virkesberettigede som er påført tap ved fredningen.
- (27) Etter naturvernloven § 20 første ledd har rettighetshavere i eiendom "krav på erstatning av staten for økonomisk tap" som følge av fredningsvedtak. De virkesberettigede ved allmenningsstyrene har etter dette et selvstendig og direkte krav på erstatning.
- (28) Statsallmenningsloven § 1-4 annet ledd som har bestemmelser om hvilke inntekter som skal gå inn i allmenningsfondet, regulerer ikke disponeringen av de virkesberettigedes selvstendige erstatningskrav etter fredning. Uttalelser i forarbeidene om at ekspropriasjonserstatninger tilhører allmenningsfondet, kan ikke forstås så vidt at også fredningserstatninger skal tilfalle fondet.
- (29) Utbetaling til allmenningsfondet vil uansett innebære båndleggelse av den erstatning de virkesberettigede har krav på. Slik båndleggelse er i strid med alminnelige erstatningsrettslige grunnsetninger og representerer ekspropriasjon etter Grunnloven § 105.

- (30) Utbetaling til allmenningsfondet vil dessuten gi Statskog avgjørende innflytelse på disponeringen av erstatningsbeløpet. Slik innflytelse vil være et inngrep i strid med EMK tilleggsprotokoll 1 artikkel 1 – heretter P 1-1 – om at enhver har rett til å få nyte sin eiendom i fred.
- (31) De virkesberettigede v/allmenningstyrene har krav på å få dekket sine sakskostnader av allmenningsfondet. Dette følger av at allmenningsstyret har partsevne og av at det over tid vil være varierende grad av midler i allmenningskassen. Rettssikkerhetshensyn tilsier at de virkesberettigede v/allmenningsstyret må kunne kreve å få benytte allmenningsfondets midler til å få prøvet sin rettsstilling i konflikt med grunneieren.
- (32) De ankende parter har nedlagt slik påstand:
- "1. Utbetalt erstatning for opprettelse av Skardseterlia naturreservat skal disponeres av de virkesberettigede v/allmenningsstyret for Hirkjølen statsallmenning.**
 - 2. Utbetalt erstatning for opprettelse av Imsdalen naturreservat skal disponeres av de virkesberettigede v/allmenningsstyret for Imsdalen statsallmenning.**
 - 3. De virkesberettigede i Hirkjølen statsallmenning og Imsdalen statsallmenning v/allmenningsstyrene er berettiget til å dekke sine kostnader ved saken ved bruk av allmenningsfondene.**
 - 4. Statskog SF dømmes til å erstatte de virkesberettigede v/allmenningsstyret for Hirkjølen og de virkesberettigede v/allmenningsstyret for Imsdalens omkostninger for tingrett, lagmannsrett og Høyesterett."**
- (33) Ankemotparten – *Statskog SF* – har i det vesentlige gjort gjeldende:
- (34) Det er uklart om de ankende parter ved å kreve dom for at den deponerte skogerstatningen skal "disponeres av allmenningsstyret" krever dom for andre rettsvirkninger enn at beløpene skal utbetales til allmenningskassen. Et allmenningsstyre har under enhver omstendighet ikke partsevne i sak om de virkesberettigedes individuelle erstatningskrav.
- (35) Ved innbetaling til allmenningsfondet vil det ikke foreligge noe økonomisk tap hos den enkelte virkesberettigede. Dette har sammenheng med at den deponerte skogerstatningen tilsvarer den kapitaliserte hogstverdien av de produktive skogarealene i verneområdene. Når erstatningen innbetales til allmenningsfondet gjøres verdien av den vernede skogen tilgjengelig for de virkesberettigede i samme grad som skogverdiene i allmenningen kunne nyttiggjøres før fredningen. Erstatningen kompenserer med andre ord for den kapitaltilførselen fellesdriften av skogen ellers ville gitt til fondet og sikrer på den måten at det fortsatt kan utbetales tilskudd i forhold til virkesbehovet og skogproduksjonen.
- (36) Det følger av ordlyden i § 1-4 annet ledd sammenholdt med første ledd, at en skogerstatning går inn i allmenningsfondet. Uttalelser i forarbeidene bekrefter dette. Løsningen følger også av bestemmelser i bruksreglene for de to allmenningene.
- (37) Ettersom erstatning innbetalt til fondet, som allerede nevnt, kompenserer for den kapitaltilførselen fellesdriften av skogen ellers ville gitt, støter ordningen ikke an mot hverken Grunnloven § 105 eller EMK P 1-1.

- (38) Det bestrides at allmenningsstyrene har krav på å kunne belaste allmenningsfondet med sine sakskostnader. Det følger av § 1-4 annet ledd at disponering av fondet krever enighet mellom partene. Bruksreglene for allmenningene har regler om bruk av midler til ulike formål. Disse reglene hjemler ikke at fondet benyttes til å dekke denne type utgifter.
- (39) Ankemotparten har nedlagt slik påstand:
- "1. Anken forkastes.**
- 2. Statskog SF tilkjennes sakskostnader."**
- (40) *Jeg er kommet til at anken ikke kan føre frem.*
- (41) De ankende parter har i skranken etter et spørsmål fra retten klarlagt det nærmere innhold i den påstand som er nedlagt. Den skal forstås slik at erstatningsbeløpene skal utbetales til de respektive allmenningskassene og forvaltes i henhold til statsallmenningsloven § 1-4 første ledd. Det har vært fremholdt at ettersom midlene i allmenningskassen etter loven disponeres av allmenningsstyret alene uten innblanding fra Statskog, vil innbetaling til allmenningskassen gi de virkesberettigede friest hånd om den kompensasjonen som er utbetalt for tapet de har lidt.
- (42) Det er etter dette klarlagt at saken bare reiser spørsmål om erstatning etter vedtak om fredning av skog i statsallmenning skal gå inn i allmenningskassen eller om den skal gå inn i allmenningsfondet og anvendes i henhold til statsallmenningsloven § 1-4 annet ledd og slik bruksreglene for allmenningen måtte bestemme.
- (43) Skogerstatning etter fredningsvedtak skal etter min oppfatning gå inn i allmenningsfondet. Dette følger av lovens system, av ordlyden i § 1-4 første og annet ledd, og er dessuten klart uttalt i forarbeidene. En slik ordning følger også av bruksreglene for begge allmenningene.
- (44) Lovens system i § 1-4 er at inntektene i statsallmenning skal fordeles i et fond som disponeres av allmenningsstyret og Statskog sammen, og i en allmenningskasse som disponeres av allmenningsstyret alene, jf. NOU 1985: 32 Revisjon av almenningslovgivningen side 33.
- (45) De midler som skal gå inn i allmenningskassen, er etter § 1-4 første ledd "avgift etter § 2-8". Som jeg allerede har redegjort for, er slike avgifter de beløp som de virkesberettigede blir pålagt å betale til dekning av godtgjørelse til allmenningsstyrets medlemmer og til styrets utgifter med administrasjon av virkesretten. Allmenningskassen skal etter lovens ordlyd altså ikke tilføres andre midler enn slike avgifter. I forarbeidene til loven heter det i samsvar med dette at allmenningskassens inntekter "utgjøres av en avgift som er hjemlet i utkastets § 2-10" – som altså nå er lovens § 2-8 – jf. NOU 1985: 32 side 33. I spesialmerknaden til § 1-4 i Ot.prp. nr. 37 for 1991–92 på side 73 er dette ytterligere klargjort. Der uttales det uttrykkelig at avgiften vil være allmenningskassens "eneste inntektskilde". Dette er også gjentatt i stortingskomiteens innstilling, jf. Innst. O. nr. 67 for 1991–92 på side 5.
- (46) De ankende parters krav om at skogerstatningen skal utbetales til allmenningskassen, synes etter dette å være uforenlig med omtalen i lov og forarbeider av hvilke midler som skal betales inn til kassen.

- (47) Dette fremgår også når § 1-4 første ledd om allmenningskasser leses i sammenheng med § 1-4 annet ledd om allmenningsfond. I annet ledd heter det at allmenningens "øvrige inntekter knyttet til skogsdriften" går inn i allmenningsfondet. Det er naturlig å forstå begrepsbruken slik at erstatning etter fredning av skog nettopp vil være slike øvrige inntekter. Skogerstatningen skal jo kompensere for den avkastning skogen ellers ville ha gitt gjennom salgsinntekter etter uttak og foredling av skogsvirke.
- (48) Forarbeidene til loven bekrefter dette, jf. NOU 1985: 32 på side 33. Lovutvalget uttaler der – etter å ha pekt på at avgiften utgjør inntektsgrunnlaget for allmenningskassen – følgende:
- "Alle andre inntekter går inn i fondet. Dette gjelder således netto av salgshogster, offentlige bidrag, bompengavgifter, ekspropriasjonerstatninger etc."**
- (49) Synspunktet er gjentatt i proposisjonen, jf. Ot.prp. nr. 37 for 1991–92 på side 27.
- (50) Anvisningen på at ekspropriasjonerstatninger skal gå inn i allmenningsfondet, må etter min oppfatning også gjelde for fredningserstatninger etter naturvernloven. Jeg kan, i motsetning til hva de ankende parter gjør gjeldende, ikke se at det innenfor de helt entydige anvisningene som både lovteksten og forarbeidene her gir, er grunnlag for noen nyansering av om erstatningen skal betales til fond eller kasse alt etter hva det betales erstatning for. Som jeg allerede har nevnt, vil betaling av erstatningsbeløpet til allmenningskassen heller ikke være forenlig med § 1-4 første ledd som bestemmer at inntektsgrunnlaget for kassen er avgifter etter § 2-8.
- (51) Den løsningen jeg her har redegjort for, fremgår dessuten av en likelydende § 7 siste punktum i bruksreglene for begge statsallmenningene. Der heter det:
- "Allmenningsfondene utgjøres av skogavgiften og andre inntekter fra allmenningen, f.eks. overskudd av salgsdrifter, erstatninger m.v., jf. statsallmenningslovens § 2-8 første ledd."**
- (52) De ankende parter har gjort gjeldende at en løsning gående ut på at skogerstatningen skal gå inn til allmenningsfondet vil være ekspropriasjon etter Grunnloven § 105 og båndleggelse av eiendom i strid med EMK P 1-1, og at innbetaling til fondet vil være uforenlig med disse skrankene.
- (53) Jeg ser det slik at skogerstatningen kompenserer for de inntekter fellesdriften av skogen ellers ville gitt til allmenningsfondet. Innbetaling av erstatningen til fondet sikrer dermed at det fortsatt kan utbetales tilskudd til de virkesberettigede i forhold til virkesbehovet og skogproduksjonen. Situasjonen gjenoprettes ved dette til hva som var stillingen før fredningen. De virkesberettigede vil ved innbetaling av erstatningen til fondet følgelig ikke ha lidt noe tap.
- (54) Ved at allmenningsfondet – og dermed også skogerstatningen når den er innbetalt dit – bare kan disponeres av allmenningsstyret og Statskog i fellesskap, oppstår ingen annen båndleggelse av midlene enn hva som ville vært situasjonen der inntekt av skogsdriften på ordinært vis hadde tilfalt fondet. Også slik inntekt innbetalt til fondet kan bare disponeres av partene i fellesskap.

- (55) Jeg finner det etter dette klart at utbetaling av erstatningen til allmenningsfondet, slik lov og forarbeider gir anvisning på, ikke vil støte an mot Grunnloven § 105 eller EMK P 1-1.
- (56) Jeg går så over til spørsmålet om allmenningsstyrene kan kreve å få sine sakskostnader dekket av allmenningsfondene.
- (57) Som allerede nevnt, bestemmer § 1-4 annet ledd at allmenningsfondet disponeres av allmenningsstyret og Statskog i fellesskap. Dekning av allmenningsstyrets sakskostnader av allmenningsfondets midler vil etter dette kreve enighet mellom partene. Ettersom Statskog bestrider allmenningsstyrenes rett til kostnadsdekning, foreligger ikke slik enighet.
- (58) Jeg føyer til at § 5 i bruksreglene for begge statsallmenningene har bestemmelser om "bruk av midler til ulike formål". Dekning av sakskostnader er ikke nevnt blant de anvendelsesformål som er særskilt angitt for hva allmenningsfondet skal brukes til. Ut over dette gjengir dette punktet i bruksreglene bare lovens hovedregel om at allmenningsfondet disponeres av partene i fellesskap.
- (59) Jeg kan innenfor disse rammene ikke se at det er mulig å innfortolke noen rett for et allmenningsstyre til å få sine kostnader dekket av allmenningsfondet med grunnlag i rettsikkerhetshensyn, slik de ankende parter har gjort gjeldende.
- (60) Jeg ser til sist på spørsmålet om allmenningsstyrenes partsevne i nærværende tvist.
- (61) Spørsmålet har vært foranlediget av den tidligere usikkerheten om rekkevidden av hva de ankende parter har krevet dom for og da særlig om allmenningsstyrene gjennom søksmålet har søkt å få disponere over de virkesberettigedes eventuelle individuelle erstatningskrav. Statskog har for det tilfellet blant annet gjort gjeldende at allmenningsstyrene ikke har den nødvendige tilknytning til slike krav og da heller ikke har partsevne til å anlegge søksmål om dette.
- (62) Med den avklaring sakens tema har fått under ankeforhandlingene, er det for avgjørelsen av spørsmålet om allmenningsstyrenes partsevne tilstrekkelig å peke på at de to styrene er parter i hver sin deponeringsavtale "inntil denne tvisten er løst". Etter min oppfatning må allmenningsstyrene da ha partsevne ved irettesføringen av den tvist som ligger til grunn for deponeringen og som de to avtalene gir anvisning på at man skal løse.
- (63) De ankende parter har etter dette tapt saken fullstendig. Avgjørelsen har ikke voldt tvil. Statskog skal etter tvistelovens § 20-2 da tilkjennes sakens kostnader fullt ut også for Høyesterett. Jeg kan ikke se at noen av lovens unntaksregler kommer til anvendelse.
- (64) Staten har krevet kostnader dekket med 101 000 kroner hvorav 5 000 kroner gjelder utgifter og resten salær. Oppgaven legges til grunn.
- (65) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Anken forkastes.

2. I sakskostnader for Høyesterett betaler de virkesberettigede i Imsdalen statsallmenning v/allmenningsstyret og de virkesberettigede i Hirkjølen statsallmenning v/allmenningsstyret en for begge og begge for en til Statskog SF 101 000 – etthundreogentusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

- (66) Dommar **Utgård:** Eg er i det hovudsaklege og i resultatet einig med førstvoterande.
- (67) Dommer **Indreberg:** Likeså.
- (68) Dommer **Kallerud:** Likeså.
- (69) Dommer **Gjølstad:** Likeså.
- (70) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Anken forkastes.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler de virkesberettigede i Imsdalen statsallmenning v/allmenningsstyret og de virkesberettigede i Hirkjølen statsallmenning v/allmenningsstyret en for begge og begge for en til Statskog SF 101 000 – etthundreogentusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

Riktig utskrift bekreftes: